

عنوان مقاله:

خط مشی توسعه پارک های علمی در مناطق دارای نوآوری کمتر از حد انتظار

محل انتشار:

مجله سیاست علم و فناوری، دوره 1، شماره 3 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

پریسا ریاحی
غلامعلی فرجادی

خلاصه مقاله:

امروزه ایجاد پارک های علمی یکی از استراتژی های اساسی توسعه کسب و کار منطقه ای و ایجاد نواحی نوآور به شمار می رود. برای توسعه پارک های علمی، اغلب از نظریه های مربوط به نواحی نوآور استفاده می شود و توانمندی ها و ضعف های ناحیه کمتر به حساب می آید. از آنجا که پارک های علمی بخشی از زنجیره نظام نوآوری ملی / منطقه ای هستند، می توان ادعا کرد که خط مشی های توسعه پارک ها باید با خط مشی توسعه نوآوری ناحیه میزبان آنها همخوان باشد. در این مقاله فرض بر آن است که خط مشی های نوآوری در مناطق دارای نوآوری کمتر از حد انتظار، می توانند رهنمود مناسبی برای توسعه پارک های علمی ایران به دست دهند. این مقاله، با مرور آثار و متون پژوهشی این دوره، موانع نوآوری در مناطق مختلف و خط مشی های ارتقای نوآوری در نواحی کمتر نوآور را با هدف تعمیم آنها به توسعه پارک های علمی بررسی می کند. سپس با توجه به داده های مرتبط با نوآوری، استان های ایران را به سه گروه ناحیه شهری گسسته (شامل دو استان)، ناحیه صنعتی قفل شده (شامل هشت استان) و ناحیه جانبی (شامل ۱۸ استان) دسته بندی می کند و خط مشی های مناسبی برای توسعه پارک های علمی در این مناطق پیشنهاد می دهد.

کلمات کلیدی:

توسعه اقتصاد منطقه ای، پارک علمی، نواحی نوآور، خط مشی نوآوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1708588>

